

Kapitel V.

Om Udeblivelser.

§ 284.

Med Hensyn til Udeblivelser i de til Skriftveglingsens Ordning og Ledelse bestemte Retsmøder gælder Reglen i § 164. Tøvrigt komme nedenstaaende Regler om Udeblivelser til Anvendelse.

§ 285.

Udebliver Sagsøgeren fra den mundtlige Forhandling i det Retsmøde, hvori denne skal begynde, bliver Sagen at afvise. Sagsøgte, som har givet Møde, kan derhos efter Paastand faa sig tilkjendt Rost og Læring, naar han godtgjør, at han i rette Tid har tilstillet Sagsøgeren sin Sagsfremstilling.

Har Sagsøgeren forsømt i rette Tid at afgive sin Sagsfremstilling, kan Sagsøgte, hvis Retten ikke finder Grund til at give Udsættelse ifølge § 170 i Slutningen, forlange, at han skal anses som udebleven, selv om han indfinder sig i Retsmødet.

§ 286.

Møder Sagsøgte ikke til den mundtlige Forhandling af Sagen i det Retsmøde, hvori denne skal begynde, uagtet han ses paa behørig Maade at være kaldet til Mødet, har Retten at anse de i Sagsøgerens mundtlige Fremstilling og Udvikling af Sagen anførte Kjendsgjerninger for sande og affige Dom i Overensstemmelse med den i hans Sagsfremstilling indeholdte Paastand, forsaavidt de ere i Stand til at begrunde denne og ikke ere i Strid med eller ligge helt udenfor hans skriftlige Sagsfremstilling. Tøvrigt kan Retten, hvor den dertil finder Anledning, i den udeblevne Sagsøgtes Interesse opfordre Sagsøgeren til at erklære sig videre angaaende Sagens Sammenhæng.

Har Sagsøgte forsømt i rette Tid at tilstille Sagsøgeren sin Sagsfremstilling, kan denne, hvis Retten ikke finder Grund til at give Udsættelse ifølge § 170 i Slutningen, forlange, at han skal anses som udebleven, selv om han indfinder sig i Retsmødet.

§ 287.

Derfom det fremgaar af Forkyndelsespaategningen paa Klagefristet, at Sagsøgte ved dets Forkyndelse angaves at være fraværende paa længere Tid fra sin Bopæl, skal Retten være bemyndiget til ikke strax at lade de i foregaaende Paragraf ommeldte Følger af Sagsøgtes Udeblivelse indtræde, men den kan udsætte Sagen, ligesom den ogsaa tillige efter Omstændighederne kan paalægge Sagsøgeren at iværksætte en ny Forkyndelse af Klagefristet med et af Retten nærmere bestemt Bærfel.

§ 288.

Naar en Part udebliver i det i § 150 omhandlede Retsmøde, hvis Hensigt er at forberede Bevisførelsen, anses han som den, der ikke ønsker Vidner indkaldte, Synsmænd udmeldte eller Modparten afhørt, medens han paa den anden Side fortaber de Indsigelser han kunde gjøre mod Modpartens Begjæringer i saa Henseende.

Dog er han ikke udelukket fra senere at andrage paa at maatte fremsøre nye Beviser, hvor dette maatte finde Hjemmel i Grundsætningerne i § 182.

Naar Beviser skulle optages udenfor den Ret, hvor Hovedsagen behandles, forhindrer Udeblivelse af den Bevisførendes Modpart ikke, at Bevisbehandlingen fremmes. Udebliver den Bevisførende, bortfalder Bevisets Førelse.